

Riigi Teataja

Nr. 5

Laupäeval, 7. detsembril 1918. a.

Nr. 5

Ajutise Valitsuse määrus 19. novembrist 1918: Ajutise Valitsuse määrused astuvad jöisse „Riigi Teatajas“ awaldamisega, kui määruseses eneses teist tähtaega ära tähendatud ei ole.

Teadanne riigimaksude asjus.

Ajutise Valitsuse otsuse põhjal 28. novembriks f. a. annan teada:

1) Vene aegne ärimaks kõigis oma osades (patendi-, jaotus-, puhtakasus-, kapitali- ja isiklik maks) ühes sõjakasumaksuga, 5 prots. maksumaksu hoiusummade pealt, 0,396 protsendiline maks kontoskorrent (on call) arvete pealt ja obligatsiooni-maks tulewad, nii palju kui nad siia-maani Vene valitsusele ja Saksa sõjaväewalitsusele 1918. ja waremate aastate eest maksmata jäänud, 20. dets. f. a. ära õiendada.

2) Veneaegne maks liikumata waranduste pealt linnades tuleb 1918. ja waremate aastate eest 31. detsembriks f. a. ära õiendada.

3) Maa- ja hoonetemaks maal, mis Saksa sõjaväewalitsuse poolt 10. mai 1918. a. määruste põhjal Eesti- ja Liivimaal maksumaaastal 1918./19. kavatseti wötta, tuleb samuti 31. detsembriks f. a. ära õiendada.

4) Lääkaraha- ja hoonetemaksu wölad käesolewa aasta esimese weerandi, 1917. ja waremate aastate eest tulewad 31. detsembriks f. a. ära õiendada.

Neilt, kes wölgajäänud maksumaks eelmistes punktides nimetatud tähtaegadeks ära ei maksa, nõutakse maks sunniwiifil 50% lisaga sisse.

5) Saksa sõjaväewalitsuse ja ülemineku ajal õiendamata jäänud kaudsed maksumaks (monopolid, aktsiidid, tollid ja tempelmaks) wöetakse vastu tagant järele kuni 20. detsembrini f. a.

Peale selle tähtaaja langewad wiivitajad seadusliku trahvi alla, 10-kordse esialgse maksu suuruses.

6) Tempel-markidest ja banderollidest wöib edasi tarvitada ainult neid, mis Ajutise Valitsuse alla kuuluwate asutuste ja ametnikkude poolt tuntawaks on tehtud. Teistuguseid tempelmarke ja banderolle ei loeta makswaks.

Tähendus: Neil juhtumistel, kus koha peal tempel-margid ja banderolid puuduvad, tuleb nõutav summa sularahas ära maksta.

Toimetus: Eesti Ajutise Valitsuse ruumides, Tallinnas. – Talitus: Toompuimestel nr. 3, Tollil majas.

Kontor avatud kell 9—2.

Ilmub tarividust mööda.

7) Maksumaks uhes trahwiga, välja arvatud Saksa sõjaväewalitsuse poolt 1918./19. aasta eest seatud maks liikumata waranduste pealt maal, loetakse wölgadeks Vene tsari-rublades, ja arwatakse ümber Saksa- ja Ida-markadesse wahekorras 1 tsari-rubla — 1 mark 50 penni. Maksumaks wöib maksta kõigis käidawates rahades, kusjuures

1 Ida-rubla hinnatakse	2	margaks
1 tsari-rubla	"	1
1 duuma-rubla	"	1
1 kerenski-rubla	"	1
(20- ja 40-rbl. kerenskid)		"

9) Sissetulekumaksu asjus 1919. aasta eest peavad maksumaksed tööd sealt edasi jatkama, kuhu see ülemineku ajajärgul seisma on jäänud, kusjuures maksjad kohustatud on kõiki Saksa sõjaväewalitsuse poolt seatud sissetulekumaksu nõudeid nende muudatustega, mis edaspidi Ajutise Valitsuse poolt tehtud, täitma.

10) Maksjatele eraldi maksumaksu kätte ei saadeta. Teateid selle kohta, kui palju kellegil maksta tuleb, annavad kohalikud maksumaksed ja maakonnwalitsused.

11) Kõik maksumaks, mis juba saksaaegsetele ringkonna- ja koha-eestseisjatele ehk wallawaalitsustele ära makstud, tulevad wiimaste poolt wiibimata kohalisesse renteisse ehk seks otstarbeks maakonnwalitsuste pool nimetatud kohtadesse edasi anda.

3. detsembril 1918. a.

Rahaminister J. Rukk.

Ajutise Valitsuse määrused.

I.

A. Wäeteenistuse kutse elusseviimise kohta.

§ 1. Kõik talupidajad, majaomanikud ja mõisaomanikud on kohustatud selle järele walwama, et kõik mehed, keda sunduslikult mobiliseritud, ilma vastuwõtmise komisjoni

tunnistusteta nende majades ja maa peal ei elaks. Röökidest, kes kutse järele ei ole ilmunud, tuleb kohalikkudele miilitsäulematele kohe teatada.

§ 2. Wabrikud, töökojad ja kõik isikud, kelle teenistuses kutseealisi on, peavad viimastega viibimata lõpuarwed ära tegema ja neid teenistusest vabastama.

§ 3. Selle määruse vastu eksijad langewad rahatrahwi alla kuni 3000 margani ehk vangistuse alla kuni ühe aastani.

See määrus astub kohe jõusse.

II.

B. Wäeteenistuse kutse täitmata jätmise kohta.

Röök, kes mobilisatsioni kutse täitmata jätnud, antakse kui waejooksikud sõjakohtu alla ja nuheldakse kuni 15 aasta sunnitööga.

See määrus astub kohe jõusse.

Pea- ja sõjaminister: R. Päts.

Ajutise Walitsuse asjade walitseja k. t.:

Th. Käärik.

Tallinnas, 3. dets. 1918.

Ajutise Walitsuse määruised sõjawangidele abiandmise üle.

1. Sõjawangist tagasi tulnud wabariigi kodanikkudele abiandmine on selle omawalitsuse asutuse kohuseks, kelle tegewuse piirkonnas sõjawangist tagasi tulnud kodaniku elukoht on.

2. Omawalitsuse asutused on kohustatud sõjawangist tagasi tulnud isikuid registrerima ja kuni teenistuse leidmiseni neile peavarju muretsema, ajutiselt ülewalpidamise eest hoolitsema, tarbekorral arstiabi andma ja tööotsimisel abiks olema. Sõjawangist tagasi tulnud isikutel on õigus linna tööbörsede kaudu esimeses järjekorras tööd saada.

3. Abiandmise korraldamiseks asutavad omawalitsuse asutused (linna-, maakonna- ja wallawalitsused), oma äranägemise järele, kas sellekohased bürood ehk komiteed, kus esimees ja üks osa liikmeid omawalitsuse asutuste poolt määratatakse, teine osa aga kohalikkude seltside, ametiühisuste ja heategewate asutuste poolt kutsutakse.

Komiteedel on õigus oma koosseisu wabatahlikkude heategewuse alal töötajate läbi täiendada.

4. Komiteed saavad oma sissetulekud nende omawalitsuse asutustelt, kelle poolt nad asutatud. Peale selle on neil õigus iseseiswalt sissetulekuid soetada pidude, korjanduste jne. teel.

5. Komiteede kodukorra määrawad kindlaks need omawalitsuse asutused, kes komitee asutavad.

6. Komiteede asutamisest ja nende tegewusest tuleb töö ja hoolekandeministeriumile igas kuus teatada.

Peaminister: R. Päts.

Ajutise Walitsuse asjade walitseja k. t.:

Th. Käärik.

Tallinnas, 30. nov. 1918. a.

Ajutine Walitsus otsustas

4. detsembril järgmist palgatarifi töölisse jaoks Tallinna raionis maksma panna.

Tarif

Esimene grupe.

Selle grupe alla kuuluwad töölised, kes on omas ametis täiesti välja õppinud ja töötavad iseseiswalt ja joonistuse järele.

I kategoria 18 marka — penni päewas

II	"	17	"	60	"	"
III	"	17	"	20	"	"

Teine grupe.

Tähendatud grupe alla kuuluwad töölised, kes töötavad masinate peal ja mujal, aga kelle töö mitte iseäralist spetsialsust ja vastutust ei nõua ja üleüldse töölised, kes töötavad teiste juhatuse all.

I kategoria 16 marka 96 penni päewas

II	"	16	"	56	"	"
III	"	16	"	16	"	"

Kolmas grupe.

Kolmandasse grupesse kuuluwad töölised ilma kindla ametita, kui ka teised, kes töötavad mõnesuguste masinate peal, kus töö mitte kuigi palju õppimist ei nõua.

I kategoria 15 marka 92 penni päewas

II	"	15	"	52	"	"
III	"	15	"	12	"	"

Naistöölised, kes töötavad ilma kindla amemita, peavad 13 marka ja 4 penni päewas saama. Naistöölised, kes töötavad mitmesuguste masinate peal ja üleüldse kõik õppinud naistöölised, peavad saama mitte wähem kui 13 marka 44 penni päewas ja rohkem, koha peal äranägemise järele.

Naistöölised, kes töötavad meestöölistega ühe töö peal ja ühte wiisi, peavad meestöölistega ühesugust palka saama.

Spilased peavad õppimataleku korral 10 marka päewas saama ja pärast rohkem, koha peal äranägemise järele.

Märkus: Ametiühisustele jääb õigus õpilaste asjus ettevõtjatega väljaspool tarifi eralepinguid teha.

Töölised, kes töötavad oma tööriistadega, peavad ettevõtjate poolt tööriistade kulu välja makstud saama.

Töölised, kelle töö oma iseloomu järelle nii-sugune on, mis iseäranis palju riiet, nagu kindad, põlled ja muud, tarvitab, peavad ettevõtjate poolt iseäralist lisatasu saama, kohapealse komiteede äranägemise järelle, ehk tähtendatud abinöud ettevõtja poolt.

Eraldusi teha palganormide ajus ei tohi mitte lubada. Need, kes käesoleval ajal palka üle enammäära, s. o. 18 marka saavad, saavad seda edasi, kuna nende palkasid ei tule mitte tösta.

Käesolew tarif tuleb maksma panna 16. novembris s. a. arvates.

4. detsembril 1918. a.

Peaminister: K. Päts.

Asjade walitseja k. t.: Th. Räärik.

Riigivaranduse ülewõtmise komisjoni põhimääärused.

Ajutine Walitsus otsustas 21. novembril esialgseks tarvitamiseks kunnitada järgmised riigivaranduse ülewõtmise põhimääärused.

1. Riigi varanduste ülewõtmise komisjon asub Tallinas ja on ministeriumite vaheline. Tema kokkuseadesse kuuluwad esitajad sõja-, tee-, põllutöö- ja toitluse-, sise-, raha-, kaubandus- ja tööstus-ministeriumite poolt. Komisjon on vastutav ministrite kogu ees.

2. Komisjoni ülesandeks on: riigi igasuguste varanduste Saksa okupatsioni sõjawääe asutustelt ehk muudelt asutustelt ja isikutelt ülewõtmine ja sekwesterimine; kõigi nende varanduste esialgne walitsemine kuni edasimiseni vastavatele asutustele. Komisjonil on õigus okupatsioni vägedelt varandust ostu teel omandada.

Märkus: Ostmiseks tarvilise kredidi nõutamiseks põörab komisjon igal üksikul korral ettepanekuga walitsuse poole.

3. Komisjonil on abiks selles töös Eesti Vabariigi Liit, miilits ja asutatav rahwawägi, kes komisjoni korraldusi täitma peavad.

4. Oma ülesande täitmiseks jaguneb komisjon, ülewõetava varanduse erialade järelle, osakondadesse.

5. Komisjonil on õigus riigi piirides jaoskondi asutada.

6. Kodukord ja töökava igale üksikule osakonnale ja jaoskonnale kinnitatakse komisjoni poolt.

7. Komisjonil on õigus uusi liikmeid juurde koopterida, eriasjatundjaid ja tehnilisi töödusid kaastööle kutsuma ja palgata. Täieõiguslisteks komisjoni liikmeteks loetakse minis-

terimate poolt ametlikult nimetaud isikud ja koopteritud liikmed. Teistel kutsutud isikutel on nõuandev hääl.

8. Komisjoni esimehe, asetäitja ja osakondade juhatajad walib komisjon.

9. Komisjoni koosolek on otsusevõimaline, kui vähemalt pool täiediguslistest liikmetest osa võtabad. Otsusi tehakse liht häältreenamusega. Otsused on lõplikult maksavad kõigis komisjoni kompetentsi kuuluwais ajus.

10. Väljaspool komisjoni istumiste aega on esimehel (äraolekul asetäitjal) õigus oma vastutusel kiireid asju otsustada, neid ligemal komisjoni koosolekul heaksikiitmiseks ette pannes.

11. Komisjonil on õigus oma kompetentsi kuuluwais ajus kõigi asutuste ja isikutega otsekoheses ühenduses ja kirjawahetutes olla.

Komisjonilt väljaminevad kirjad kirjutavad alla komisjoni esimees (äraolekul asetäitja) ja sekretär.

21. novembril.

Peaminister: K. Päts.

Asjade walitseja k. t.: Th. Räärik.

Ajutine määrus

Gesti rahwawääe ohvitseride ning ametnikkude trahwimise kohta aukohtu ajus.

§ 1. Ohvitserid ja rahwawääe ametnikka võib diiviisiülem distsiplini vastu eksimiste eest, mis waremalt aukohtute otsustada olid, sõjawääeosadest välja heita.

§ 2. Diiviisiülema otsuse neis ajus kinnitab sõjaminister.

§ 3. Kordadel, mis viivitust ei kannata, vältib polguülem neis ajus süüdlasi oma võliga kohuste täitmisenest tagandada, tarbekorral ka arresti alla panna.

§ 4. Iga süüdlase aresterimise kui ka ametist tagandamise üle peab polguülem viibimata diiviisiülema teatama. Kuni tehtud korraldus sõjaministri poolt ära ei ole muudetud, on ta maksew.

§ 5. Ohvitseride ja ametnikkude astmealandamise lihtsoldati seisukohale otsustab Ajutine Walitsus sõjaministri ettepanekul.

29. novembril 1918.

Peaminister: K. Päts.

Asjade walitseja k. t.: Th. Räärik.

Gesti Ajutise Walitsuse ajutised määrused koolide kohta.

Kuna koolitegewuse keskel koolide uutele õiglastele alustele seadmine ettearvamata raskustega ühenduses seisab ning õpetöö kat-

kestamine lühikeseks ajaks Ajutise Walitsuse arvates soovitata ei ole, siis tuleb uute selle-kohaste määruste ning korraldusteni koolitööd endist viisi jatkata, üksnes järgmisi hädapäralisi muudatusi ja eeltöid ette võttes:

§ 1. Õpilaste emakeel tunnistatakse õpekeeleks kõikides Eesti Wabariigi piirides asuvates koolides ning võetakse wiibimata tarvitusele.

§ 2. Kõik senised avalikud koolid korraldatakse rahwuslike proportsionalsuse nõudel uuesti ümber, kusjuures rahwuslistele wähemustele seal, kus tarvilik arv õpilasi olemas, oma koolid wõi kõrwu-klassid iuuakse.

§ 3. Kõigi seniste avalikkude koolide ümbertmuutmine emakeele õpetusandmisse põhjusmõtte järele sünnyib maakonna wõi linna koolivalitsuse ligematel korraldustel wõimalikult kohe, igatahes aga mitte hiljem, kui 1. jaanuariks 1919. a.

§ 4. Wõõraste keelte wabatahtlik õpetamine on algkooli neljandast õpeaastast peale lubatud. Kolmandal õpeaastal wõib tänavu juba alustatud wõõrkeele õppimist jatkata. Wabaks-saawad Saksa keele tunnid tarvitatakse ära maakonna wõi linna koolivalitsuse äranägemisel teiste õpeainete kõwendamiseks, esimeses rinnas emakeelt silmas pidades.

§ 5. Eesti keel tuleb sundusliku õpeainena kõikides mitte-eestikeelsetes koolides 1. jaanuarist 1919. a. peale sisse seada. Tundide arvu määrab kindlaks haridusminister.

§ 6. Keskkoolides tuleb Saksa keele tundide arvu kooliõpetajate nõukogu otsuse järele kohe wähendada. Wabanenud tunnid tarvitatakse eeskätt põhjalikumaks Eesti keele õpetamiseks.

§ 7. Usuõpetus koolides tunnistatakse wabatahlikuks õpeaineeks.

2. detsembril 1918.

Peaministri k. t.: A. Rei.

Asjade walitseja k. t.: Th. Räärik.

Määrused *)

mõisamaade kontrolli alla võtmise ja maa-olude esialgse korraldamise kohta.

Maaküsimuse lõpulikku otsustamist Ajutise Kogu hooleks jätkes, paneb Maanõukogu rahwa waranduse alalhoidmise ja nälja häädaohu eest kaitsmise otsarbel järgmised määrused maksma:

*) Käesolev seaduse tekst on lõpulikult redigeritud ja vastu võetud, kuna „Riigi Teatajas“ Nr. 3. ilmunud tekst seda mitte ei ole.

§ 1. Kõik mõisate maad ühes metsadega lähevad wiibimata wallanõukogude kontrolli alla, kelle korraldusel mõisates täielik invenetur mõisa liikuva waranduse ning mõisa maade peal olevate majanduslikkude ettevõtete üle kokku seatakse ja korraliku maja pidamise järele valvatakse.

Tähendus 1. Linna mõisate kontrolli teostavad linnawolikogud.

Tähendus 2. Mõisamaade all tuleb mõista siin ja alamal kõiki mõisate päralt olewaid maid, mida wõiks kas otsekoheselt oma enda majandamise läbi wõi wäljarentimise teel kasutab, ilma wahet tegemata, kas need maad n. n. mõisa-, talu-, wõi orjusemaa wõi kuendiku ehk kwootemaa hulka kuuluwad.

§ 2. Kõik kroonu ja kroonupõllupanga mõsad ja metsad kõigi nende päraltolemistega tunnistatakse Eesti Wabariigi omanduseks. Põllutööministerium võtab walitsemise nende mõisate ja metsade üle enda kätte.

§ 3. Põllutööministerium hakkab wiibimata kantnikkude ja popside maatarvituse laiendamiseks ning maatameeste maaga wärustamiseks tegelikka eeltöid tegema.

§ 4. Kõik muutused põlluharimises wäljarenditud maatükkide kohta käivates rendilepingutes, mis Saksa okupatsioni ajal tehtud, niisama ka rendilepingute ülesütlomised sel ajal, tunnistatakse tühjaks. Nende asemele jäävad maksma enne 24. veebruari 1918. jõus olnud lepingud.

§ 5. Kui mõisate ehk talude küljest wäljarenditud maatükkide kohta käiwad rendilepingud rentnikkudele mingisuguseid teo- wõi naturalrendi kohustusi peale panewad, siis tulevad need wiimased rahalisteks kohustusteks ümber arvata sõjaeelsete hindade ja tööpalkade põhjal.

Tähendus. See määrus käib, kui üks pool seda nõuab, ka teenistuslepingute kohta, mis oma sisu poolest renilepingud on.

§ 6. Ajutisele Walitsusele antakse õigus maade peale progressiivlist maksu määrama.

§ 7. Mõisa metsade walitsemise ja tarvitamise kohta annab põllutööministerium iseäralised määrused.

§ 8. Käesolevate määruste elusseviimist korraldavate walla-, maakonna-, linna- ja üle riiklike asutuste kokkuseade ja wõimupiirid määrab Ajutine Walitsus iseäralise käskirjaga ära; samuti annab ta tarvilised juhatuskirjad nende maksmapanemiseks.

Antud Maanõukogu poolt 27. nov. 1918. a.

Maanõukogu esimees: A. Birk.

Sekretäri esimene abi: B. Neggo.

Toitlusasutuste esitajate nõu- pidamine

peeti 28. nov. Tallinnas toitlusministeriumis ära, kus järgmisi selgus.

Toitlusministri J. Raamoti aruande järele oli linnade toitlusasi toitlusasutuste ülewõtmisel õige wilets. Kuid asi paraneb. Leiwalijaga hangeldamise kaotamiseks tahab minister kõik abinõud tarvitusele wöötta, et linnades leiwa normi tõsta ja selle naela hinda mitte üle 40. kop. lasta tõusta, siis kaob leiwalijaga hangeldamise põhjus ja tarve iseenesest. Leiwa abiks tahab toitlusministerium linnades odratangu hakata andma. Kartuli tagawarad on maal õige suured, ning nende hinnad langewad juurdeweoga kindlasti. Äleliigsed kartulid tahab ministerium tärkliwabrikutes ümber töötada ja Soomes silkude ja muu kauba vastu wahetada. Piimasaadustele poolest on seisukord sellepäraselt praegu wilets, et lehmade piimaand nüüd wäike on talvise kinnioleku pärast, kuna Saksa wöimud piima produkte pealegi suurel määral wälja wedasid. Nüüd on piirid wäljaveoks kinni, juustu walmistamine on keelatud, mida iseäranis kerge on wälja wedada ja turule pääsemiseni palju aega tarvitab, ning nii peab lootma, et uuel aastal piima parajate hindadega küllalt turul peab olema. Kalade poolest on asi wilets, nende wäljaspoolt toomiseks teeb ministerium samme.

Aruanded üksikute maakondade wilja tagavarade üle ei anna täielikku pilti, kuna toitlusasutuste korraldamine veel alles käsil ja kindlad arwud puuduuvad.

Läänamaal on wiljasaak sel aastal kehvwöitu. Saksa wöimud wötsid mōisatest pealegi kaunis palju rukkide. Küll on aga suvewili alles.

Harjumaa suurearvuline maatameeste kogutarvitab suure osa olewast wiljatagavarast, kuid kartulid lubab maakond suuremal määral Tallinnale anda.

Järwamaal jatkub leiba enesele ja saab ka ära anda, niisama ka kartulid.

Virumaa rannaääärne osa on wilja poolest Saksa wöimude poolt kaunis ära tühjendatud, lounapoolne osa aga toidaks ära Jõhw'i alewi, Vask-Narva, wabrikud ja Peipsi äärised Vene külad. Peale selle wöiks Virumaa wilja ka veel Narvale ja Tallinnale anda. Kartuli poolest on maakond kõige rikkam ja wöiks neid wälja wedada wähemalt miljon puuda.

Asna häid lootusi annavad leiwalija rikkuse poolest Viljandi ja Tartu maakonnad. Nad loodavad ära anda wöiwat kumbki mõni sadatuhat puuda wilja. Niisama ka kartulid. Pärnu- ja Wõrumaa kohta puuduuvad teated.

Linnaelanikkudele tahetakse ministeriumi poolt wähemalt pool naela leiba pääwas anda, raske töö tegijatele üks nael, sõjawälastele nael, ehk isegi nael ja weerand. Keskkelt läbi kolmweerand naela leiba pääwas inimese peale arvates, tuleks kuni uue lõikuseni Tallinnale ja Narvale umbes 750.000 puuda leiba tarvis, missugust tagawara maal nähtawasti küll ei leidu, — osa tuleb tingimata wäljast sisse wedada.

Saksa wöimude poolt nõutud wiljatagavarale ei pidanud maakondade esitajad mitte vőimalikuks kokku saada. Nende arwude järele oleks Põhja-Eestimaa maakondadel veel anda — Läänemaal: otri umbes 30.000 puuda; kaeru 35.000 puuda, kokku umbes 65.000 puuda; Harjumaa: rukkid 30.000 puuda, nisu 4500 puuda, otri 53.000 puuda, kaeru 93.000 puuda, kokku umbes 190.000 puuda; Järwamaa: rukkid 100.000 puuda, otri 80.000 puuda, nisu 10.000 puuda, kaeru 151.000 puuda, kokku 341.000 puuda; Virumaa: rukkid 200.000 puuda, nisu 4000 puuda, otri 84.000 puuda, kaeru 181.000 puuda, kokku 476.000 puuda.

Pikemate läbirääkimiste järele otsustatakse kahekordset wilja sunniwõtmist toime panna. Esimene kord wöetakse külwipinna iga tiinu pealt kolm puuda wilja. See wõtmine peab 15. detsembriks lõpetatud olema. Teisel korral wöetawa wilja hulga määramiseks ja üksikute maakondade peale ärajaotamiseks tuleb uus nõupidamine detsembrikuul kokku, kuna waheajal maakonnad kindlaid teateid koguvad külwipinna, elanikkude arvu ja maa wäärtuse (saagi) kohta. Teine sunniwõtmine peab iga-tahes 15. jaanuariks lõpetatud olema.

Läänemaa kohta wöetakse vastu eraotsus: Läänemaa toidab Haapsalu linna ja oma maatainimesed ja annab peale selle 30.000 puuda wilja 15. detsembriks.

Iga maakond peab peale äraantawa wilja iseseiswalt oma maatainimesed ja linnad toitma, wälja arvatud Tallinn, Tartu ja Narva.

Wiljatagavarade hävitamise vastu viinapöletamise ja sala-wäljavedamise teel soovitavad maakondade ja linnade esitajad kõige rangemaid abinõusid tarvitusele wöötta. Viinapöletajatele tuleks trahwiks peale rahatrahvi pikemaajaline wangistus ja seltskondlised tööd määrata. Soome lahe äärised mootorpaadid tulewad arwele wöötta ning nendel ära keelata ilma lubata liikuda, vastasel korral neid konfiskerida.

Ka on Kaitse-Liit juba mõned kiirsöidu mootorpaadid salakauba wedajate püüdmiseks ametisse pannud. Kawatsetakse rannawahtide lendsalgaline brigad asutada. Mõisa- ja talutöölistele otsustatakse nende palka lepingute järele wiljana wälja maksta.

Toitlusasutuste sissetulekud äratasid pikesmaid läbirääkimisi. Üleüldiselt oldi arwamisel, et toitlusasutused noore riigi kassa kehwuse pärast ise eneste väljaminekuid peawad katma. Otsustatakse, et toitlusasutused tarvitaja kätte antawa wilja hinnale kuni 5% kulude katmiseks wõiwad juurde lisada. Leiwawilja hind tõuseks tarvitajal nii kuni 10 marka 75 penni puud. Wäljast sisseweetud kaupade pealt wõiwad toitlusasutused kuni 10% kulude katmiseks wõtta.

Peale selle otsustas koosolek wilja mati wõtmise weskitel ära keelata, kuna jahwamise-raha taksi määramine wallavalitsuste hooleks jäeti. Saksa walitsuse poolt wäljaantud leiwawilja müügilubad otsustati tühjaks tunnistada ning Saksa wõimude poolt trahvideks ärawõetud wili ja loomad tagasi anda, kui nad veel alles on.

Nimetused.

Saksa rahusminister. Saksa rahuslised organisatsionid panid Ajutise Walitsuse Saksa rahusministri kandidadiks adw. Herman Koch'i ette. Ajutine Walitsus otsustas H. Kochi selleks tunnistada.

Tartu ülikooli ajutiseks hoolekandjaks on Ajutise Walitsuse poolt P. Pöld nimetatud 2. dets. arvates.

Narva wäerinna ülemjuhatjaks on Ajutise Walitsuse poolt end. I Eesti polgu ülem Tõnisson nimetatud, 2. dets. arvates.

W. Puhk wabastatakse, 2. dets. arvates, riigivaranduste ülewõtmise komisjoni liikme kohustest ja nimetatakse tööstus-kaubandusministeriumi kaubandusosakonna juhatajaks ministriabi õigustega.

Aleksander Bürger nimetatakse, 2. dets. arvates, riigivaranduste ülewõtmise komisjoni liikmeks.

Haridusministeriumi wolinikuna Saaremaale sõidab Viktor Neggo kohalikku koolivalitsust korraldama ja koolide uuesti avamiseks tarvilikka eeltöid tegema.

Michel Fluss nimetatakse haridusministeriumi majandustoimkonna juhatajaks 1. dets. 1918. arvates.

Endise Wene XV jalaväekorpuse sõjarentei raamatupidaja Madis Ester nimetatakse Viljandi maksuwalitsuse ajutiseks ülemaks, 3. dets. 1918. a. arvates.

Harju maakonna koolivalitsuse juhataja Ernst Martinson on haridusministeriumi rahvakooli toimekonna juhatajaks nimetatud, 26. nov. s. a. arvates.

Ajutise Walitsuse otsuse põhjal 3. detsembrist 1918, nimetatakse endine Paide ülem talurahakohtu eesistuja Christoph Haho Rakwere-Paide rahukogu piirkonda ajutiseks rahukohtunikuks, 4. detsembrist 1918 arvates.

Ajutise Walitsuse otsuse põhjal 3. detsembrist 1918, nimetatakse õigusteadlane Adalbert Luiga Haapsalu linna ja maakonna kohtuurija kohuste täitjaks, 4. detsembrist 1918 arvates.

Ajutise Walitsuse otsuse põhjal 3. detsembrist 1918, nimetatakse õigusteadlane Theodor Willa Rakwere linna ja maakonna kohtuurija kohuste täitjaks, 4. detsembrist 1918 arvates.

Ajutise Walitsuse otsuse põhjal 3. detsembrist 1918. a., nimetatakse õigusteadlane Jaan Putnik Wõru linna ja maakonna kohtuurija kohuste täitjaks, 4. detsembrist 1918 arvates.

Ajutise Walitsuse otsuse põhjal 3. detsembrist 1918, nimetatakse wannutatud advokadi abi Hugo Tomberg Viljandi linna ja maakonna kohtuurija kohuste täitjaks, 4. detsembrist 1918 arvates.

Ajutise Walitsuse otsuse põhjal 3. detsembrist 1918. a. nimetatakse Viljandi notarius Gustaw Seen Pärnu-Viljandi rahukogu esimeheks, 3. detsembrist 1918. a. arvates

Ajutise Walitsuse otsuse põhjal 3. detsembrist 1918. a. nimetatakse Edgar Lehbaum Tartu linna ja maakonna kohtuurija kohuste täitjaks, 4. detsembrist 1918. a. arvates.

Ajutise Walitsuse otsuse põhjal 3. detsembrist 1918. a. nimetatakse õigusteadlane Hendrik Jõhwikas Pärnu linna ja maakonna kohtuurija kohuste täitjaks, 4. detsembrist 1918. a. arvates.

Ametist tagandatud. Harju maakonna mii-litsaülem R. Berendsen on siseministeriumi poolt oma ametist tagandatud.

Teadaanded ja forraldused.

Eesti Vabariigi kodanikkudele Asutava Kogu valimiste ajus.

Ajutise Maanõukogu (Maapäewa) otsuse järgle 25. novembrist s. a. määritati:

Asutava Kogu valimised 1., 2. ja 3. veebruari ja Asutava Kogu kokkukutsumine 20. veebr. 1919. aasta peale kindlaks.

Walimisi toimetavad Eesti Ajutise Maanõukogu poolt väljaantud walimisseaduse § 9. põhjal: Asutawa Rogu walimiste peakomitee, linnade, maakondade ja jaoskondade walimiste komisjonid.

Walimiste toimetamise üldine juhtimine pandakse walimisseaduse § 11. põhjal Asutawa Rogu walimiste peakomitee peale, milles Ajutise Maanõukogu esimehe Aladu Birki eestistumisel val. sead. § 10. põhjal järgmised liikmed on:

1) Eesti Ajutise Maanõukogu esitajad: maanõunik Jaan Kärner, Julius Reintam ja Aleksander Weiler.

2) Tallinna linnawolikogu esitajad: linnažollinikud Willem Masik ja Georg Waht ja

3) Harju maakonna nõukogu esitaja (praegu walimata). Peakomitee sekretäriks nimetati Johannes Teiman.

Peakomitee kantslei asub 12. detsembrist f. a. peale Tallinnas, Toompea lossis ja on avatud vastuvõtmiseks igapäew kella 10—2. Esimehe vastuvõtmise tunnid on igapäew kella 12—1.

Kuni 12. detsembrini töötab peakomitee Suurel turul nr. 13, end. mereväe ohvitseride klubis.

Walimiste toimetamise juhtimiseks maakondades asutatakse iga maakonna linnas sellekohane Asutawa Rogu walimiste maakonnamisisjon, mis koos seisab (v. s. § 12) esimehest — kohaliku maakonnanoõukogu esimees, kahest maakonnanõukogu ja kahest linnawolikogu esitajast.

Tallinna, Tartu, Narva ja Valga linnas asutatakse iseäralised Asutawa Rogu linnwalimise-komisjoniid (v. s. § 13). Tähendatud komisjoniid seisavad koos: juhatjast — kohaliku linnawolikogu esimees — ja neliast sellestama linnawolikogu poolt walitud liikmest.

Asutawa Rogu walimiste maakonnamisisjoniidesse, mis nimetatud linnades asuvad, astuvad (v. s. § 13) linnawolikogu poolt walitavate liikmete asemele maakonnanõukogu poolt walitud liikmed.

Walimise sedelite äraandmiseks ja esialgseks lugemiseks jaotatakse Eesti vabariik walimise jaoskondadeks, kusjuures jaoskonna walimise komisjoniid asutatakse, mis seisavad koos linnawolikogude, alevi wõi wallanoõukogude poolt walitud neljast liikmest, kelle hulka kuulub eesistuja ja sekretär.

Pärast 5. jaanuari 1919. a. wõib iga walijate rühm, kelle kandidatide nimekirjat välja kuulutatud, (v. s. §§ 10, 12, 13 ja 15) Asutawa Rogu walimiste peakomiteesse ja iga-

ühesse walimise komisjoni ühe oma esitaja saata, kellel kõik liikme õigused.

Linnad ja wallad jaotatakse wõimalikult nii samasugusteks jaoskondadeks, nagu nad viimastel (Eesti Asutawa Rogu) walimistel jaotatud olid.

Viimastel walimistel tähele pandud walimise jaoskondade jaotamise olulistest puudustest tuleb walimise õiguslistel kodanikkudel ajaviitma ta, mitte hiljem kui 15. detsembris, kohaliste Asutawa Rogu walimiste maakondade ja linnade komisjonidele teated ära anda.

Walijate nimekirjade kokku seadmine pandakse linna- ja alewiametite ja wallavalitsuste peale, kes ajaviitmatat ja mitte hiljem kui 17. detsembril nende kokkuseadmisele peavad asuma, sealjuures endistest walimistest omendatud kogemusi tähele pannes.

Jaoskonna walijate nimekirja kantakse isikud, kellel walimise õigus on ja kes walijate nimekirja kokkuseadmise päewa algul (17. detsember) jaoskonnas elavad, kuigi nemad veel jaoskonnast ajutiselt ära läinud.

Isikud, kes walimise jaoskonda ilmuvalt pärast walijate nimekirja kokkuseadmise päewa algust, pärast 17. detsembrit, wõivad walijate nimekirja ainult nende sellekohase teadustuse järel üles wõetud saada, mis linna- wõi alewiametisse wõi wallavalitsusesse kogu nimekirjade kokkuseadmise aja jooksul ja järgneva 7 päewa wältusel, pärast walijate nimekirjade üleüldiseks teadustuseks wäljakuuulutamise päewa, antakse. Ühes tähendatud teatega annavad nad ka teate enda mahakustutamiseks endise elamisekoha nimekirjast, missugune teade ameti poolt määratud kohta saadetakse.

Walijate nimekirjad pandakse mitte hiljem kui 1. jaan. 1919. waatamiseks ja paranduste tegemiseks välja. Kaebatused mitte õigete ja puudulikkude nimekirjade kohta antakse sisse linna- wõi alewiametisse wõi wallavalitsesesse mitte hiljem kui 8. jaan. 1919. a.

Asutawa Rogu walimistest osavõtmise õigus on mõlemast soost Eesti Vabariigi kodanikkudel, kes walimise päewaks 20. a. wanaks saanud. Sõjaväes teenijatel on õigus walimistest osa wõtta.

Märkus: Eesti Vabariigi kodanikkudeks loetakse Ajutise Maanõukogu (Maapäeva) poolt 26. novembril f. a. vastuvõetud määrtuse järelle kõik isikud, rahvuse ja usu peale waatamata, kes järgmisele kolmele nõudmi-

sele vastavad: 1) kes Eesti demokratlike wabariigi piirides elavad, 2) kuni 1918. a. weebruuarikuu 24. päewani endise Wene riigi alamluses olid ning 3) Eesti demokratlike wabariigi osadest pärit wõi kohalikkude elanikkude nimekirjas (акты состояния) seisid, mis endise Wene riigi asutuste poolt siin maa ehk selle maa jaoks peeti (Wene Seaduste Kogu, IX. köide, seisuslised seadused (св. зак. соct.) 1889. a. wäljaanne § 858.

Ajutine äraolek Eesti demokratl. wabariigi piiridest, mille kestvuse Ajutine Walitsus kindlaks määrab, selle määruuse wäljakuulutamise ajast arvates, ei wõta mitte õigusi riigikodakonduse peale.

Niisama saavad walimiseõiguse ka need isikud, kes 8. jaanuariks 1919. a. seaduslikus korras riigi kodanikkudeks vastu wõetud ja walijate nimekirjadesse üles wõetud.

Walimistest ei wõta osa need, kes seaduslikus korras nõdra wõi hullumeelseks on tunnistatud, ja ka kurttummad, kes eestkostmise all.

Walimise õigusest jääävad ilma walimisseaduse § 5. põhjal, 1) kes seaduslikku jousse astunud kohtuotsuse järele on mõistetud, kui nad warem seisuseõigusi ei ole tagasi saanud: a) sunnitööle — kümne aasta jooksul peale karistusaja lõppu; b) asumisele, wangiroodu, parandusmajasse, wangimajasse wõi kindlusesse seisuseõiguste kaotamise ehk kitsendamisega — viie aasta jooksul peale karistusaja lõppu.

2) kes süüdlaseks mõistetud targuses, wäljaarvatud juhtumised, mis end. Wene riigi rahuhohtu nuhtlusseaduse 171. paragr. 2. punktis (Wene Sead. Kogu XI. j., 1914. a. wäljaanne) ette nähtud, petmises, kätteusaldatud varanduse omandamises wõi raiskamises, wälja arvatud raiskamised, mis sama nuhtlusseaduse 177. paragr. 2. jaos ja üleüldise kaelakohtuseaduse (Wene Seaduste Kogu XV) 1681. paragr. teises jaos ette nähtud, warastatud asjade warjamises, teadupäraast warastatud asjade ostmises wõi pandiks wõtmises, alalise ametina, wõltsimises, liiakasu wõtmises alkäemaksu wõtmises, ja andmises, kupeldamises ja kõlwatule elule awatlemises (Wene Sead. Kogu, XV. j. kaelakohtusead. 1909. a. wäljaanne §§ 524—526, 526¹, 527 ja 529, niisama tegudes, mille sihiks seadusandliste ja omavalitsuse asutuste walimise wabaduse ja õiguse rikkumine, — kolme aasta jooksul peale karistusaja lõppu;

3) maksujõuetud wõlgnikud, kes seaduslikku jõisse astunud kohtuotsuse järele kuritahtliseks pankrotitegijateks on tunnistatud, — kolme aasta jooksul peale selleks tunnistamist.

Õigus walimistest osa wõtta (w. f. § 6.) on igas walimisejaoskonnas ainult neil isikutel, kes jaoskonna walijate nimekirja on üles wõetud.

Õigus walitud saada (w. f. § 7.) on igal isikul, kes walimiseõiguse nõuetele vastab, selle peale waatamata, kas ta kusgil walijate nimekirjas seisab wõi mitte.

Walimistest ei lubata osa wõtta (w. f. § 8.) neid walijate nimekirja üleswõetud isikuid, kes walimiste ajaks walimise õiguse kaotavad (§§ 4—6) niisama ka neid, kes nimetatud ajal kinni istuvad, kas seaduslikku jousse astunud kohtuotsuse põhjal wõi kohtuwõimu poolt mõnesuguses kuritöös vastutusele wõtmise pärast, kui neid körwalekaldumise ärahoidmise otstarbel wahi all hoitakse.

Kodanikud toetage Asutawa Kogu walimiste komisjonisiid nende tegewuses walimiste ettevalmistamisel.

Teatage ajaviijmata linnade ja vallaade walimise-jaoskondadesse jagamise puudustest.

Täitke oma kodanikukohust Eesti Wabariigi ülesehitamise nimel.

Tallinnas, 3. detsembril 1918.

Asutawa Kogu walimiste peakomitee esimees:

A. Birk.

Sekretär: Joh. Teimann.

Ajutise Walitsuse määrus.

1. Grafsikutele on kuni edaspidiseni wäljast raudteejaamadest liinil Kadrina-Narva wahel ilma sellekohase lubata keelatud.

2. Lubad annab wälja linna- ja alevielanikudel miilitsaülem, maakonna elanikkudel wallavalitsus.

3. Lubad antakse ainult hädalise tarwiduse korral.

4. Sõidupiletid wõib müüa ainult isikutele, kellel sõiduluba ette näidata.

5. See määrus astub jousse wäljakuulutamise päewast peale. — Siseminister Peet.

Teadaanne.

Saksa okupatsioni wõimude poolt on maal trahwi näol suurel arvul loomi ja wilja wõetud, samuti on ka Saksa wõimude poolt wõetud põllusaaduste ja loomade eest paljudele raha maksmita jäänud, mille üle kahjukantajad nüüd iga päew toitlusministeriumile käiwad kaebamas.

Toitlusmisterium paneb kõigile ette, kes Saksa wõimude poolt ülekohtuselt on kannatada saanud ja kellele wõetud wilja, heinte ja loomade eest raha maksmita on jäänud, oma

kaebtustega kohaliste wallavalitsuste poole põörata, kes omalt poolt kohustatud on kohe asja täpipealt selgitama ja wõimalust mõõda ära õiendama, sellest ühes oma seletustega maakonnawalitsusele teatades. Maakonnawalitsus seab õiendamata jäanud kaebtustest ja kahjudest ülewaated kokku, mille põhjal toitlusministerium tarvilikka samme tahab astuda, et kahjusaanute õiglasi nõudmisi rahuldada.

Toitlusminister: J. Raamot.

Toitlusministeriumi asjade valitseja:

A. Dinas.

Alguskirjaga õige sekretäri eest asjaajaja:

A. Anwelt.

Teadaanne.

Kohtuministerium teatab seeläbi Tallinna-Haapsalu kreposti jaoskonna ülemale tema kirja peale 26. novembrist 1918. a. nr. 1008 all, et suvituskohtades, nagu Nõmmel, Harkus, Keilas, Kloogal jne. olewad maatükid, Ajutise Walitsuse määruuse järela (Wene Ajut. Walits. Teataja nr. 104 — 14. juulist 1917. a.) üksnes siis wõõrandamise ja pantimise keelu alt, ilma pöllutööministri lubata, wabad on, kui neid pöllumajanduslisteks otstarveteks ei tarvitata ja kui nad metsa all ei seisa.

Kohtuminister: J. Jaakson.

Kohtuministeriumi asjade valitseja eest:

R. Elias.

Wangide wabastamisest.

Viimasel käigul Riias nõudsid Ajutise Walitsuse volimehed Birk ja Konik Saksa walitsuse komissarilt Winnigilt veel kord, et Saksa wõimude käes olewad Eesti wangid wabastatakse. Selle nõudmise peale pani komissar Winnig muu seas ette, et saadetagu talle kõik protokollid kinnihoitavate kohta. Neid protokolle järele waadates hakkas siis tema, Winnig, wangisid wabastama.

Nendest läbirääkimistest andis Dr. Konik Ajutise Walitsuse koosolekul aru, seletades, et ei wõi ootama jäädva, kuni Winnig, kel wäga palju tegemist, aega saab protokolle uurida, waid tuleb wangide otsekohest wabakslaskmist nõuda.

Ajutine Walitsus otsustas komissar Winnigile wangide kinnihoidmise vastu protestitelegrammi saata ja kõigi Eesti soost wangide wabastamist kõige käredamalt nõuda.

Ohwitser soldatiks alandatud.

26. novembril s. a. käskis diiviisiülem 5.-da Eesti rahwawääe polgu ohwitseri kapten Kochi Narvast Wask-Narwa ja Tisakusse wäerinda üle waatama minna ja sellest aru anda, mis käsku ta aga ei tätnud; ta ilmus 2. dets. diiviisiülema juurde Rakveresse üteldes, et oma ülesannet pole saanud sellepäras taita, et kuulujuttude järelle olewat üleval pool Narwa linna Narva jõgi enamlaste käes, ja sõitnud otsekohhe Tallinna, et ennast haige tundes, mõni päew woodis olla.

Älemuse käsu täitmata jätmise pärast pani sõjaminister Ajutise Walitsuse ette 5. Eesti rahwa polgu ohwitseri kapten Kochi reameheks nimetada, misfugune otsus Ajutise Walitsuse poolt 5. s. k. p. kinnitust leidis.

Wõlgujänud maksude sissemüümine.

Ajutine Walitsus otsustas 28. nov. kõiki wõlgujänud maksusid maakonnawalitsustele poolt määratud maksusutuste kaudu 15. detsembriks sisse nõuda. Selleks tähtajaks maksutajätud maksude pealt nõutakse 50% trahvi. Kui maksulehtede kadumise põhjusel maksud väiksemas summas on sisse nõutud, wõetakse ka puuduwa osa pealt 50% trahvi.

Seletus.

Ajakirjanduse büroo on volitatud teatama:

Määrused sundusliku sisemise laenu kohta, mis üksikutes ajalehtedes juba awaldatud, ei ole mitte lõpulikult vastuvõetud seadus, waid ainult esialgne seaduseprojekt, mis siis kavatsetud, kui riigil kõige kitsam rahaline seisukord oli. Nüüd näitavad aga juba laenu eeltellimise esimesed päewad Tallinna pankades, et kodanikud ilma sunduseta oma isamaalist kohust riigi vastu täidavad. Sellepäras tõõrab küll walitsus lähemal päewil ametliku ettepanekuga kõigi jõukamate kodanikkude poole, nii maal kui linnas, et nad oma raha riigi kaitseks ja korraldamiseks tarvitada annaksid, kuid jätab äärmise abinõu — sundusliku laenu — esiosa tarvitamata.

„Kommunist“ finni pandud.

Ajutise Walitsuse otsuse põhjal on ajaleht „Kommunist“ kuni eadspidiseni finni pandud.